

[Ivar Nørgaard]

Det største er nok det lokalemæssige problem. Det vil jo bevirke, at der bliver større behov for kvadratmeter end dem, vi har i Markedsudvalgets lokale, og hvis man skulle gennemføre sådanne åbne markedsudvalgsmøder, måtte det nok – så vidt jeg kan se, når jeg kigger på, hvad mulighederne er herinde – foregå i den gamle landstingsaal.

Derudover er der også problemer med at opstille klare sondringer for, hvad det er, der kan behandles åbent, og hvad det er, der skal behandles lukket. Det ligger jo i sagens natur, at der er visse mandatgivninger, som klart ikke kan foregå på et åbent møde, nemlig dér hvor regeringen er i forhandling med andre landes repræsentanter, hvor man skal ende med et kompromis, og hvor vi så meddeler ministeren et eller andet mandat om, hvor langt han i givet fald kan gå for at gå ind i kompromiset. Hvis det blev meddelt offentligt, så havde han eller hun jo ikke større forhandlingsmuligheder.

Hvad angår forslaget om at holde løbende møder mellem medlemmerne af Markedsudvalget og medlemmerne af Europa-Parlamentet, mener vi i Socialdemokratiet, at det bedst kan gennemføres ved at fortsætte den praksis, der længe har eksisteret, nemlig at de enkelte partiers repræsentanter i Europa-Parlamentet har kontakt med deres hjemlige partigrupper og med Europa-Parlamentsmedlemmerne og i det omfang, de ønsker det, kan få foretræde i Markedsudvalget.

Som udenrigsministeren også var inde på, har det nyoprettede Europæiske Råd til en vis grad imødekommet forslagene både om større åbenhed og om inddragelse af græsrodsorganisationerne i beslutningsprocessen. Det vil også være kendt for SF's repræsentant, at hvad angår ønsket om, at fagudvalgene skal inddrages mere, er man i underudvalget fuldstændig enig om at imødekomme det ønske.

Til sidst vil jeg sige, at hvis vi skal gennemføre de forslag, som man er enig om i underudvalget, vil det kræve, at Markedsudvalgets sekretariat og dets konsulent får ressourcer tilført. Jeg går ud fra, at Præsidiet vil se med forståelse på det, og endelig går jeg ud fra, at dette beslutningsforslag vil blive henvist til Markedsudvalget.

Kent Kirk (KF):

Siden 1972 har Folketinget mange gange be-

skæftiget sig med, hvordan vi kan forbedre behandlingen af EF-sagerne her i Folketinget. Derfor er det meget naturligt, at vi nu igen får et beslutningsforslag, som beskæftiger sig med de problemer, der ligger.

Man kan sige, at det måske er lidt beklageligt for beslutningsforslagsstillerne, at udviklingen har overhalet tingene. Men det skader jo ikke noget, at vi får lejlighed til nu at præcisere de drøftelser, vi har haft partierne imellem i Markedsudvalgets underudvalg. Dér kan jeg fuldt ud tilslutte mig det, som formanden for underudvalget, hr. Ivar Nørgaard, har fortalt om drøftelserne.

Vi er fra konservativ side stærke tilhængere af, at vi får en hurtigere behandling af Europa-Kommissionens forslag her i Folketinget, og vi mener, vi har fundet den rigtige form ved at sikre os, at regeringen skal udarbejde sine faktuelle grundnotater, lige så snart kommissionsforslagene foreligger. Så er det op til Folketinget og Folketingets fagudvalg at bestemme, om de vil gå ind i sagerne på et tidligt tidspunkt. Det synes vi er en meget, meget fornuftig balancegang.

Vedrørende de andre spørgsmål, som beslutningsforslaget behandler, bl.a. spørgsmålet om åbne markedsudvalgsmøder, kan jeg faktisk også tilslutte mig – måske ikke meget underligt – de betragtninger, som hr. Ivar Nørgaard er kommet med. Vi har såmænd ikke noget imod, at vi eventuelt kunne holde åbne markedsudvalgsmøder, men vi må nok sige, at det bliver svært af praktiske grunde, og det kan også blive svært af politiske grunde at adskille det stof, som man kan behandle på et åbent møde frem for et lukket møde.

Kontakten til Europa-Parlamentet må og skal jo være de enkelte politiske partiers ansvar, men det betyder jo ikke, at vi ikke kan bestræbe os på i en større udstrækning også fra Markedsudvalgets side at have en tættere kontakt til Europa-parlamentarikerne. Jeg tror bare, at vi her i virkeligheden står med et initiativ, der burde tages af Europa-parlamentarikerne. I den udstrækning de føler, at de har et stærkere behov for en tættere kontakt til Folketingets Markedsudvalg, mener jeg heller ikke, at vi på nogen måder skal være afvisende, og det vil være vores holdning til det spørgsmål.